

Цивільне право і цивільний процес

УДК 349.2:004.8

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18034853>

Правові виміри використання ШІ в сфері охорони здоров'я

Рогачевський Олександр Петрович,

доктор економічних наук, кандидат медичних наук, доцент,
завідувач кафедри симуляційних медичних технологій,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-8063-258X>

Прокопчук Юлія Вікторівна,

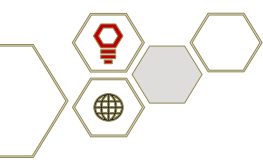
кандидат медичних наук,
доцент кафедри симуляційних медичних технологій,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-2577-3048>

Вальда Олексій Володимирович,

доктор філософії,
асистент кафедри симуляційних медичних технологій,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0009-0002-6699-1436>

Гладчук Василь Ігорович,

кандидат медичних наук,
доцент кафедри симуляційних медичних технологій,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-1935-7099>

Луцько Сергій Георгійович,

асистент кафедри симуляційних медичних технологій,
Одеський національний медичний університет,
м. Одеса, Україна, <https://orcid.org/0009-0008-8805-8309>

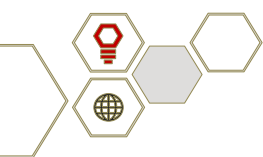
Прийнято: 22.11.2025 | Опубліковано: 30.11.2025

Анотація: В статті проаналізовано правові виміри використання штучного інтелекту у сфері охорони здоров'я та визначено ключові прогалини, що стримують формування ефективної нормативно-правової моделі застосування ШІ у сфері охорони здоров'я в Україні.

Методи дослідження ґрунтуються на системному, порівняльно-правовому та формально-юридичному аналізі, що дозволило зіставити міжнародні та національні підходи до регулювання медичних ШІ-систем, а також оцінити їх відповідність принципам безпеки, прозорості та захисту прав людини.

Виявлено недостатність чинної нормативної бази, нечіткість процедури визначення відповідальності за помилки ШІ, відсутність правового статусу розробників і користувачів систем штучного інтелекту, а також нерегламентованість договірних відносин у сфері персоналізованої медицини. Показано, що міжнародні моделі регулювання орієнтовані на ризик-орієнтований підхід та підвищені вимоги до безпеки високоризикових систем, що має бути враховано під час адаптації українського законодавства.

У висновках визначено, що використання штучного інтелекту в охороні здоров'я створює значні правові виклики, які нині не охоплені чинним нормативним регулюванням. Попри високий потенціал ШІ для підвищення якості медичних послуг, відсутність цілісної правової моделі, чітких стандартів безпеки та механізмів відповідальності формує суттєві ризики для пацієнтів і медичних закладів. У сфері охорони здоров'я відповідальне застосування ШІ неможливе без прозорого контролю роботи алгоритмів та

гарантій дотримання прав людини. Невизначеність правового статусу суб'єктів, залучених до створення та використання ШІ, а також відсутність нормативних стандартів щодо договорів, якості, страхування та розподілу ризиків створюють істотні прогалини у правовому регулюванні. Подальші дослідження мають бути спрямовані на уточнення правового статусу суб'єктів, залучених до застосування ШІ у медицині, та формування етичних і правових рамок у сфері охорони здоров'я.

Ключові слова: штучний інтелект, охорона здоров'я, правовідносини, медична практика.

Legal Dimensions of Artificial Intelligence Use in the Healthcare Sector

Oleksandr Rogachevskiy,

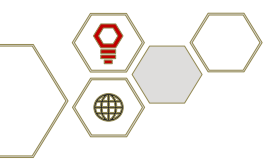
Doctor of Economics, PhD, Associate Professor,
Head of the Department of Simulation medical technologies
Odesa National Medical University, Odesa, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-8063-258X>

Yuliia Prokopchuk,

PhD, Associate Professor of the Department of Simulation medical technologies,
Odesa National Medical University, Odesa, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-2577-3048>

Oleksii Valda,

PhD, Assistant Professor of the Department of Simulation medical technologies,
Odesa National Medical University, Odesa, Ukraine,
<https://orcid.org/0009-0002-6699-1436>

Vasyl Gladchuk,

PhD, Associate Professor of the Department of Simulation medical technologies,
Odesa National Medical University, Odesa, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0002-1935-7099>

Serhii Lunko,

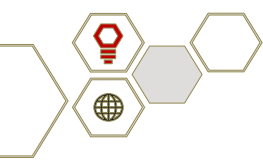
Assistant Professor of the Department of Simulation medical technologies,
Odesa National Medical University, Odesa, Ukraine,
<https://orcid.org/0009-0008-8805-8309>

Abstract: The article analyzes the legal dimensions of using artificial intelligence in the field of healthcare and identifies key gaps that hinder the development of an effective regulatory framework for the application of AI in medical practice in Ukraine.

The research methods are based on systemic, comparative-legal and formal-legal analysis, which made it possible to compare international and national approaches to regulating medical AI systems and to assess their compliance with the principles of safety, transparency and the protection of human rights.

The study reveals the insufficiency of the current regulatory framework, the lack of clear procedures for determining liability for AI-related errors, the absence of a defined legal status for developers and users of AI systems, as well as the unregulated nature of contractual relations in personalized medicine. It is demonstrated that international regulatory models rely on a risk-based approach and impose heightened safety requirements for high-risk systems, which should be taken into account when adapting Ukrainian legislation.

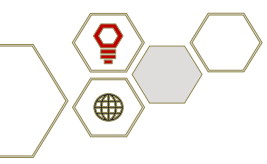
The conclusions emphasize that the use of artificial intelligence in healthcare generates significant legal challenges that are not yet adequately addressed by existing regulations. Despite the considerable potential of AI to improve the quality of medical services, the absence of a coherent legal model, comprehensive safety

standards and liability mechanisms creates substantial risks for both patients and healthcare institutions. Responsible use of AI in healthcare is impossible without transparent algorithmic oversight and guarantees of human rights protection. The uncertain legal status of actors involved in the development and implementation of AI, together with the lack of norms governing contracts, quality standards, insurance and risk allocation, results in critical regulatory gaps. Further research should focus on clarifying the legal status of stakeholders involved in medical AI and on developing ethical and legal frameworks tailored to the healthcare sector.

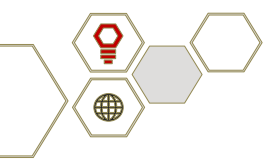
Keywords: artificial intelligence, healthcare, legal relations, medical practice.

Постановка проблеми. Впровадження технологій штучного інтелекту у сферу охорони здоров'я формує принципово нові виклики, до яких чинне законодавство виявляється недостатньо адаптованим. Попри значний потенціал ШІ у підвищенні точності діагностики, оптимізації клінічних рішень та розширенні доступу до медичних послуг, його застосування одночасно породжує низку складних правових викликів, пов'язаних із визначенням відповідальності за можливу шкоду, захистом персональних і медичних даних, забезпеченням автономії пацієнта, алгоритмічною прозорістю та ризиками дискримінації. Наявні нормативно-правові акти в Україні та інших країнах залишаються фрагментарними й технологічно застарілими, не пропонуючи цілісного підходу до регулювання автономних систем, порядку їх сертифікації, оцінювання ризиків чи визначення меж застосування у медичній практиці [1]. Відсутність спеціалізованих правових механізмів, уніфікованих стандартів для медичних ШІ-рішень та чітких процедур захисту прав пацієнтів створює правову невизначеність, ускладнює роботу медичних працівників і підвищує ризики порушення етичних та правових норм. За таких умов постає об'єктивна потреба у комплексному правовому аналізі використання штучного інтелекту в охороні здоров'я, ідентифікації існуючих прогалин та формуванні цілісної моделі, здатної

забезпечити баланс між інноваційним розвитком і захистом прав, безпеки та гідності людини.

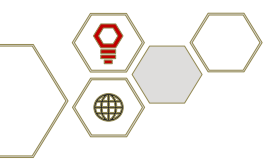
Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика правового регулювання застосування штучного інтелекту (далі – ШІ) в сфері охорони здоров'я набула значної уваги як у вітчизняній, так і в міжнародній науковій літературі. Серед ключових авторів, чії роботи формують теоретичну основу сучасних досліджень, варто виділити І. О. Богомазову [2] та О. В. Юрчук [18; 19] розглядають правові та етичні проблеми та переваги використання ШІ та його роль в сфері охорони здоров'я; Ю. В. Камардіна, С. О. Поляруш-Сафроненко, Ю. В. Вишневська [5] та Ю. Ф. Волкова, І. С. Пирога [3], О. В. Турута, О. П. Турута [16] акцентують увагу в своїх дослідженнях на правах людини в умовах розвитку ШІ; І. П. Сторожук [15] визначає, що правове регулювання інноваційних та інформаційних технологій залишається малоефективним адже значна частина необхідних нормативно-правових актів або взагалі не ухвалена, або ухвалюється із суттєвим запізненням. У результаті правове забезпечення впровадження новітніх технологій у медичну сферу є неповним, фрагментарним і позбавленим системності; О. Россильна [14] досліджує базові правові засади і принципи застосування елементів ШІ в правовідносинах, що формується у сфері персоналізованої медицини; А. О. Гаркуша [4] та Н. Піпченко, А. Акопов [10] досліджують основні світові тенденції правового регулювання штучного інтелекту на міжнародному та національному рівнях; С. Барбашин [1] розглядає проблеми та перспективи правового регулювання ШІ в Україні та ЄС; в звіті ВООЗ за 2021 [21] відзначено, застосування ШІ в медичних системах здатне суттєво підвищити точність діагностики та ефективність лікування, однак С. Кравчук [8] доцільно відзначає, що ШІ створює ризики помилкових або упереджених рішень, що можуть негативно позначатися на стані здоров'я пацієнтів; І. Яковець [20] розглядає особливості правового регулювання інтелектуальної власності у сфері застосування штучного інтелекту в охороні здоров'я та біобезпеці,

акцентуючи на зростаючій актуальності цього питання в умовах цифровізації медичних процесів; В. О. Коротка, В. А. Мокринський [7] описано використання ШІ для персоналізації лікування, розроблення лікарських засобів, аналізу та інтерпретації результатів медичних обстежень, підтримки діагностичного процесу, імплантаційних технологій, телемедицини та систем, побудованих на основі нейронних мереж. Попри помітну увагу науковців до окремих аспектів застосування ШІ у медицині відповідальність, етичні стандарти, захист даних, права людини чи інтелектуальна власність аналіз публікацій засвідчує відсутність комплексного, системного підходу. Фрагментарність у зазначених дослідженнях засвідчують, що галузь перебуває у стані формування, а єдине бачення правового режиму ШІ в медицині ще не вироблене, що підсилює необхідність комплексного дослідження, запропонованого у статті.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значний обсяг досліджень, присвячених правовим, етичним та технологічним аспектам застосування штучного інтелекту в охороні здоров'я, низка ключових питань залишається невирішеною. Причини недостатнього опрацювання цих аспектів пов'язані з комплексністю самої проблематики: швидкий розвиток технологій випереджає нормотворчі процеси, правова практика у сфері ШІ ще не сформована, а міждисциплінарний характер медичного ШІ потребує залучення фахівців різних галузей, що ускладнює вироблення єдиних стандартів. Дослідження цих невирішених питань є критично важливим для комплексного розуміння проблеми, оскільки саме вони визначають можливість безпечного, ефективного та етично прийняттого застосування ШІ у медичній сфері.

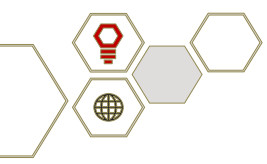
Мета статті. Метою статті є комплексний аналіз правових вимірів використання ШІ в сфері охорони здоров'я та формування цілісного підходу до нормативно-правового врегулювання алгоритмічних рішень у медичній практиці з урахуванням етичних, технологічних і правових обмежень.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних дослідженнях підкреслюється, що широке впровадження технологій ШІ створює низку нових загроз для реалізації базових прав людини, насамперед права на приватність, безпеку даних, автономію та недискримінацію [3; 16]. Вони акцентують на необхідності встановлення чітких правових механізмів контролю за якістю роботи ШІ та посилення гарантій захисту прав людини, адже, на нашу думку, це важливо особливо в умовах, коли обсяг цифрових медичних даних стрімко зростає. Розвиток ШІ вимагає переосмислення підходів до забезпечення прав людини. Основні ризики пов'язують із непрозорістю алгоритмів, можливістю маніпулювання даними та потенційною дискримінацією через алгоритмічні помилки [5]. У сфері охорони здоров'я це може виявлятися у викривленні діагностичних рішень або порушеннях принципу рівності доступу до лікування.

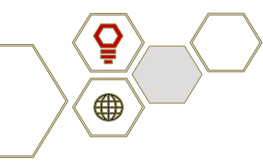
Застосування ШІ в охороні здоров'я розглядається як один із найперспективніших напрямів розвитку сучасної медичної системи [15]. Водночас їх упровадження супроводжується низкою суттєвих викликів, насамперед правового й етичного характеру, що потребують належного врегулювання [2, с. 10].

Правове регулювання використання ШІ в сфері охорони здоров'я перебуває на етапі формування, що зумовлює потребу в створенні та впровадженні комплексних нормативно-правових актів. На сьогодні нормативно-правову основу становлять: Конституція України (ст. 49 право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування) [6], Цивільний кодекс України (ст 284 право людини на медичну допомогу) [17], Основи законодавства України про охорону здоров'я [9], Концепція розвитку штучного інтелекту в Україні 2020 р. [11], Концепція розвитку електронної охорони здоров'я 2020 р. [13]; План заходів щодо реалізації Концепції розвитку електронної охорони здоров'я 2021 р. [12]. У Концепції розвитку штучного інтелекту наголошується, що однією з ключових проблем розвитку

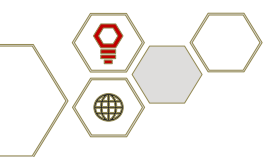
технологій ШІ є недостатність або недосконалість чинного правового регулювання в низці сфер (від освіти, економіки та державного управління до кібербезпеки й оборони). Додатковим викликом визначено недоліки законодавства у сфері захисту персональних даних, що ускладнює формування надійної правової основи для використання ШІ [11]. Такий підхід видається концептуально недостатнім, оскільки саме сфера охорони здоров'я має бути одним із пріоритетних напрямів упровадження технологій штучного інтелекту, з огляду на її критичне значення та високий потенціал для розвитку [2, с. 11]. І. О. Богомазова у своїй праці також розглядає правову проблему визначення відповідальності за помилки, допущені системами штучного інтелекту у сфері охорони здоров'я, наочно простежується у судовій практиці, де підтверджується доцільність застосування солідарної відповідальності. Верховний Суд у низці рішень визнавав, що у випадках заподіяння шкоди кількома суб'єктами одночасно має застосовуватися саме солідарна модель відповідальності, що створює підґрунтя для її поширення і на ситуації, пов'язані з помилками ШІ у медичній діяльності [2, с. 13-14].

Оцінюючи питання приватності та безпеки даних у сфері охорони здоров'я, відзначимо, що використання ШІ створює один із найскладніших викликів сучасної медицини. Ефективне функціонування таких технологій потребує доступу до великих обсягів інформації, зокрема чутливих медичних даних пацієнтів. Наявність настільки цінних даних у цифровому середовищі підвищує ризик їх несанкціонованого доступу та робить медичні системи привабливою ціллю для кібератак [18, с. 240]. Водночас використання ШІ відкриває можливості для впровадження медицини точних втручань. Завдяки аналізу значних обсягів даних (від генетичних профілів до індивідуальних медичних історій) алгоритми здатні формувати персоналізовані лікувальні стратегії, оптимально адаптовані до потреб конкретного пацієнта. Такий підхід підвищує результативність терапії та знижує ймовірність побічних реакцій [19, с. 58].

ШІ активно застосовується в різних напрямках медицини, зокрема для діагностики та аналізу результатів обстежень, персоналізованого підбору методів лікування, розроблення лікарських засобів і вакцин, проведення медичних досліджень геному. Також ШІ використовується у телемедицині, підготовці та оптимізації роботи закладів охорони здоров'я, що підвищує ефективність використання часу й ресурсів [7]. На нашу думку, за умови належного контролю роботи систем ШІ з боку висококваліфікованого медичного персоналу їх використання може не лише зменшувати навантаження на працівників охорони здоров'я, а й підвищувати якість медичних послуг. Проте ефективність такого підходу безпосередньо залежить від належного правового регулювання, адже саме правова визначеність у цих питаннях є ключовою умовою мінімізації ризиків медичних помилок і забезпечення безпечного використання ШІ у практиці охорони здоров'я.

О. Россильна у своїй праці розглянула актуальні проблеми: відповідальне застосування ШІ та права людини [14, с. 159]. Відповідальне використання ШІ передбачає систематичний та прозорий контроль роботи алгоритмів, що є необхідною умовою дотримання прав людини у сфері охорони здоров'я, включаючи право на приватність, безпеку та якісну медичну допомогу; проблема невизначеності правового статусу суб'єктів відносин із застосуванням ШІ, адже на відміну від класичних учасників медичних правовідносин, правовий статус суб'єктів, залучених до розробки та використання систем ШІ, не визначений законодавством, що створює прогалини щодо їхніх прав, обов'язків та меж відповідальності; договірні ризики – нині регулювання використання ШІ у персоналізованій медицині відбувається переважно на договірній основі, за принципом «дозволено все, що не заборонено законом». Такий підхід сприяє інноваціям, проте суттєво підвищує ризики для розробників, медичних закладів та пацієнтів, оскільки ключові елементи – гарантії, страхування, стандарти якості, розподіл ризиків не мають нормативного закріплення; також авторка підкреслює, що

персоналізована медицина є однією з найбільш вразливих сфер застосування ШІ, оскільки передбачає ухвалення рішень, що мають прямий вплив на життя та здоров'я пацієнта [14, с. 161]. Це вимагає встановлення чітких і деталізованих норм щодо застосування алгоритмів, відповідальності та контролю якості; питання юридичної пріоритетності рішень ШІ та людини [14, с. 162]. Тут важливим невирішеним питанням залишається визначення юридичної пріоритетності між рішеннями, сформованими системою ШІ, та висновками лікаря. У випадку розбіжностей нині відсутні критерії, які б визначали, яким саме висновкам слід надавати перевагу та хто несе відповідальність за кінцеве рішення. Тому пропонуємо розглянути шляхи мінімізації правових ризиків (таблиця 1).

Таблиця 1

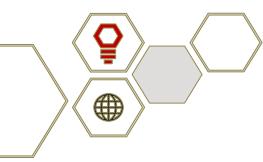
Правові ризики та шляхи їх мінімізації

Правовий ризик	Суть проблеми	Шляхи мінімізації / регуляторний інструмент
Невизначеність відповідальності	Розробник / лікар / заклад / постачальник	Введення солідарної та розмежованої відповідальності; стандарти human oversight
Порушення приватності	Великі масиви чутливих медичних даних	Посилені вимоги до кібербезпеки, аудит даних, DPIA
Алгоритмічна упередженість	Ризик дискримінації пацієнтів	Перевірка датасетів, обов'язковий bias-audit
Відсутність стандартів якості	Нерегульована інтеграція ШІ	Сертифікація, затвердження технічних вимог, реєстр систем
Договірні ризики	Невизначеність умов співпраці	Типові договори, включення положень про страхування та розподіл ризиків

Джерело: власна розробка авторів.

Запропонований підхід (табл. 1) узагальнює основні правові ризики застосування ШІ в медицині та демонструє найбільш ефективні моделі їх мінімізації для забезпечення безпечного й відповідального використання алгоритмічних технологій у сфері охорони здоров'я.

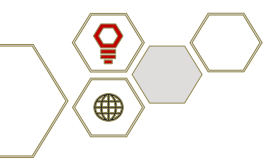
Однак, в рамках нашої проблематики пропонуємо класифікувати суб'єктів правовідносин у сфері застосування ШІ в медицині за

функціональною ознакою, виокремивши: розробників та постачальників ШІ-систем (створення алгоритмів, тестування, забезпечення відповідності стандартам безпеки); медичних працівників – користувачів ШІ ((прийняття клінічних рішень із використанням алгоритмічних рекомендацій); медичні заклади – інтегратори ШІ (організація внутрішніх процедур контролю якості, кібербезпеки, аудиту); пацієнтів – суб’єктів персональних даних і отримувачів послуг та органи державної влади (сертифікація, контроль, нагляд, політика у сфері eHealth). На нашу думку, саме така класифікація може стати основою для вдосконалення та розробки нормативно-правових актів, що забезпечить комплексне бачення правовідносин із використанням ШІ у охороні здоров’я.

А. О. Гаркуша виокремлює три ключові моделі: європейську ризик-орієнтовану, американську децентралізовану та китайську секторальну [4]. Автор наголошує, що для медичної сфери особливо критичними є вимоги до безпеки, прозорості та верифікації алгоритмічних систем, закріплені в документах Ради Європи, OECD, ЄС та окремих національних актах. Також зазначає, що міжнародні тенденції дедалі більше зміщуються у бік комплексного регулювання високоризикових сфер, включаючи охорону здоров’я, де застосування ШІ без чітких юридичних рамок може призвести до порушення прав людини та загроз для безпеки пацієнтів.

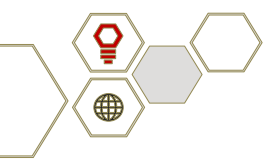
Висновки. Проведений аналіз засвідчив, що використання штучного інтелекту в охороні здоров’я створює значні правові виклики, які нині не охоплені чинним нормативним регулюванням. Попри високий потенціал ШІ для підвищення якості медичних послуг, відсутність цілісної правової моделі, чітких стандартів безпеки та механізмів відповідальності формує суттєві ризики для пацієнтів і медичних закладів. У сфері охорони здоров’я відповідальне застосування ШІ неможливе без прозорого контролю роботи алгоритмів та гарантій дотримання прав людини, а невизначеність правового статусу суб’єктів, залучених до створення та використання алгоритмічних систем, разом із відсутністю стандартів щодо договорів, вимог до якості,

страхування та розподілу ризиків, зумовлює значні прогалини у правовому регулюванні. Особливо вразливою є персоналізована медицина, де рішення ШІ мають прямий і невідкладний вплив на життя пацієнта, тоді як питання пріоритетності між алгоритмічними рекомендаціями та професійним висновком лікаря все ще залишається нерегульованим. Виявлені проблеми підсилюють необхідність розроблення чітких правил юридичної відповідальності, запровадження критеріїв оцінки алгоритмів і процедур визначення ролі людини у процесі клінічного рішення.

У цьому контексті особливого значення набуває гармонізація національного законодавства України з положеннями EU AI Act, яка передбачає поетапне впровадження ризик-орієнтованої класифікації медичних ШІ-систем як високоризикових, визначення вимог до їх прозорості, безпеки та контролю. Реалізація таких кроків потребує ухвалення низки спеціальних нормативно-правових актів, зокрема порядку сертифікації медичних алгоритмів, вимог до технічної документації та тренувальних датасетів, процедур постмаркетингового моніторингу, а також запровадження стандартів «людського контролю» (human oversight), що забезпечать можливість ефективного і безпечного використання ШІ в клінічній практиці. Важливим елементом має стати створення національного реєстру медичних ШІ-систем, який забезпечуватиме прозорість їх роботи та доступ пацієнтів до інформації щодо використання алгоритмічних технологій у процесі лікування. Додатково до цього необхідним є впровадження незалежного аудиту алгоритмічних систем, спрямованого на оцінку їх безпеки, алгоритмічної упередженості та якості клінічних рішень.

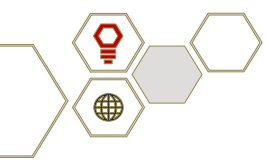
Результати дослідження підтверджують необхідність формування комплексного правового підходу, що поєднуватиме міжнародні стандарти, національні інтереси та вимоги безпеки. Такий підхід має ґрунтуватися на чіткій системі сертифікації, аудиту та відповідальності, забезпечуючи баланс між інноваційним розвитком та захистом прав, безпеки й гідності пацієнта.

Подальші дослідження повинні бути спрямовані на уточнення правового статусу суб'єктів, залучених до застосування ШІ у медицині, а також на розроблення етичних і правових рамок, які забезпечать безпечну, ефективну й підзвітну інтеграцію алгоритмічних систем у сферу охорони здоров'я.

Список використаних джерел

1. Барбашин С. Штучний інтелект: проблеми та перспективи правового регулювання в Україні та ЄС. *Pravo*. 15.08.2023. URL: <https://pravo.ua/shtuchnyi-intelekt-problemy-ta-perspektyvy-pravovoho-rehuliuвання-v-ukraini-ta-ies/> (дата звернення: 15.09.2025).
2. Богомазова І. О. Використання штучного інтелекту в сфері охорони здоров'я: юридичні та етичні виміри. *Медичне право*. 2024. № 2(34). С. 9-16. URL: <https://doi.org/10.25040/medicallaw.2024.02.009> (дата звернення: 15.09.2025).
3. Волкова Ю. Ф., Пирого І. С. Право на використання технологій штучного інтелекту: нові виклики та загрози для людини. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2024. № 84 (1). С. 138–143. URL: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.84.1.20> (дата звернення: 15.09.2025).
4. Гаркуша А. О. Міжнародно-правові тенденції регулювання штучного інтелекту: комплексний аналіз та практика застосування. *Полтавський юридичний вісник*. 2024. № 1. С. 142-158. URL: <https://doi.org/10.21564/2786-7811.1.319580> (дата звернення: 15.09.2025).
5. Камардіна Ю. В., Поляруш-Сафроненко С. О., Вишневська Ю. В. Права людини в епоху розвитку штучного інтелекту. *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право*. 2024. № 27. С. 71-78. URL: <https://doi.org/10.34079/2226-3047-2023-14-27-71-78> (дата звернення: 11.09.2025).
6. Конституція України від 28 червня 1996 р. *Офіційний сайт*

Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата звернення: 15.09.2025).

7. Коротка В. О., Мокринський В. А. Технології штучного інтелекту в сучасній медицині: впровадження та проблематика. *Цифрова медицина*. 2023. URL: www.umj.com.ua/uk/publikatsia-257497-tehnologiyi-shtuchnogo-intelektu-v-suchasnij-meditsini-vprovadzhennya-ta-problematika (дата звернення: 15.09.2025).

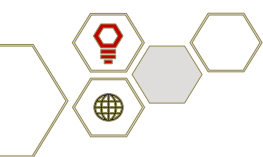
8. Кравчук С. Вплив штучного інтелекту на права людини та загальні рекомендації для сталого втілення. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія: "Юридичні науки"*. 2024. № 3 (43). С. 101-110. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2024/oct/36048/17.pdf> (дата звернення: 14.09.2025).

9. Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-ХІІ. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text> (дата звернення: 15.09.2025).

10. Піченко Н., Акопов А. Міжнародне регулювання правових та етичних аспектів використання штучного інтелекту. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Міжнародні відносини*. 2024 2(59). С. 17-21. URL: <https://doi.org/10.17721/1728-2292.2024/2-59/17-21> (дата звернення: 15.09.2025).

11. Про затвердження Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2020 р. № 1556-р. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text> (дата звернення: 15.09.2025).

12. Про затвердження Плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку електронної охорони здоров'я : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2021 р. № 1175-р. *Офіційний сайт Верховної Ради*

України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1175-2021-%D1%80#Text> (дата звернення: 15.09.2025).

13. Про схвалення Концепції розвитку електронної охорони здоров'я : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1671-р. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1671-2020-%D1%80#Text> (дата звернення: 15.09.2025).

14. Россильна О. Правові засади застосування штучного інтелекту у правовідносинах у сфері персоналізованої медицини. *Юридичний вісник*. 2022. № 2. С. 156-162. URL: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i2.2334> (дата звернення: 15.09.2025).

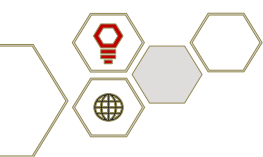
15. Сторожук І. П. Правові основи запровадження інформаційно-інноваційних технологій у сфері медичного обслуговування. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія Право*. 2024. Вип. 86(4). С. 78-83. URL: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.1.4.12> (дата звернення: 15.09.2025).

16. Турута О. В, Турута О. П. Штучний інтелект крізь призму фундаментальних прав людини. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2022. № 71. URL: <http://visnyk-pravo.uzhnu.edu.ua/article/view/262876>. (дата звернення: 13.09.2025).

17. Цивільний кодекс України : Закон від 16.01.2003 № 435-IV. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 15.09.2025).

18. Юрчук О. В. Етичні та правові аспекти застосування штучного інтелекту в медицині. *Штучний інтелект у правовій практиці: межі та можливості* : збірник тез круглого столу (14 березня 2025 року) / упор. О. О. Барабаш. Львів : ЛьвДУВС, 2025. С. 239-242. URL: https://if.uu.edu.ua/wp-content/uploads/2025/05/14_03_2025.pdf (дата звернення: 15.09.2025).

19. Юрчук О. В. Роль штучного інтелекту в сфері охорони здоров'я.

Медичне право. 2024. № 2(34). С. 57-63. URL: <https://doi.org/10.25040/medicallaw2024.02.057> (дата звернення: 12.09.2025).

20. Яковець І. Правове регулювання права інтелектуальної власності у сфері використання штучного інтелекту в охороні здоров'я та біобезпеки. *Інноваційне підприємництво: стан та перспективи розвитку* : зб. матеріалів ІХ Міжнар. наук.-практ. конф., 29 берез. 2024 р. / М-во освіти і науки України, Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана та ін. Київ : КНЕУ, 2024. С. 367-371. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/items/bbc4a5b2-d984-4fd4-b846-d155839794b3> (дата звернення: 15.09.2025).

21. WHO issues first global report on Artificial Intelligence (AI) in health and six guiding principles for its design and use. (2021). *World Health Organization*. URL: <https://www.who.int/news/item/28-06-2021-who-issues-first-global-report-on-ai-in-health-and-six-guiding-principles-for-its-design-and-use> (дата звернення: 15.09.2025).